

Reformationsbibeln

Hosea

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
10 februari 2021*

Hosea

Kapitel 1

*Israels avfall bestraffning och även
benådning.*

Detta är HERRENS ord som kom till Hosea*, Beeris son, när Ussia, Jotam, Ahas och Hiskia var kungar i Juda och Jerobeam Joashs son, var kung i Israel. 2 Kung. 14:23.

Amos 1:1. Mika 1:1. *Hebr. räddare, frisättare.

2. Här börjar HERRENS ord genom Hosea. Och HERREN sa till Hosea: Gå och skaffa dig en hora* till hustru och horungar. För landet har begått mycket hor och har lämnat HERREN.

5 Mos. 31:16. Dom. 2:17, 8:33. Hes. 16:15f. Ps. 73:27.

*Alt. övers. lösaktig kvinna, otrogen kvinna.

3. Då gick han och tog Gomer, Diblajims dotter till sin hustru, och hon blev havande och födde honom en son.

4. Och HERREN sa till honom: Ge honom namnet Jisreel*, för snart ska jag hämnas på Jehus ätt för Jisreels blod, och göra slut på Israels folks kungadöme.

1 Kung. 21:1f. 2 Kung. 9:8f.

*Jisreel betyder: Gud sprider.

5. Och det ska ske på den dagen, att jag ska bryta sönder Israels båge i Jisreels dal.

6. Och hon blev havande igen och födde en dotter. Och Gud sa till honom: Ge henne namnet Lo-Ruhama*, för jag ska inte längre förbarma mig över Israels folk, utan jag ska fullständigt förkasta dem.

2 Kung. 17:6. Jes. 27:11.

*Lo-Ruhama betyder: hon som inte finner förbarmande/inte älskad.

7. Men jag ska förbarma mig över Juda folk och ska rädda dem genom HERREN deras Gud. Men jag ska inte rädda dem genom båge, inte heller genom svärd, inte med strid, med hästar, inte heller genom ryttare.

Ps. 20:8, 33:16f. Jes. 30:15f, 35:4.

8. Sedan hon hade avvänt Lo-Ruhama, blev hon med barn igen och födde en son.

9. Då sa Gud, Ge honom namnet Lo-Ammi*, för ni är inte mitt folk och jag ska inte vara er Gud.

*Lo-Ammi betyder: inte mitt folk.

10. Men antalet av Israels barn ska bli som sanden i havet som inte kan mätas och inte heller räknas. Och det ska ske att på den plats där det sades till dem: Ni är inte mitt folk, där ska det sägas till dem: Ni är den levande Gudens söner.

1 Mos. 13:16, 15:5, 22:17,

1 Mos. 32:12. Hos. 2:23. Rom. 9:25f. 1 Petr. 2:10.

11. Då ska Juda barn och Israels barn församlas och utnämna åt sig ett överhuvud, och de ska komma upp ur landet, för stor ska Jisreels dag vara.

Jes. 11:12. Jer. 3:18. Hes. 34:23, 37:22.

Mika 2:12. Joh. 10:16. Ef. 1:22.

Kapitel 2

Förbundet brutet, men åter förnyat.

Säg till era bröder: Ammi* och till era systrar: Ruhama**.

1 Petr. 2:10.

*Hebr. och KXII: mitt folk.

**Hebr. får förbarmande/älskad. KXII: att hon är i ynnest.

2. Gå till rätta* med er mor, gå till rätta. För hon är inte min hustru, inte

heller är jag hennes man. Hon måste få bort sitt horeri från sitt ansikte och äktenskapsbrotten mellan sina bröst.

Jer. 13:27. *KJV: vädja, pläderna.

3. Annars ska jag klä av henne naken och låta henne stå där sådan hon var den dag då hon föddes, och göra henne till en öken, och låta henne bli som ett torrt land och dö av törst.

Hes. 16:37-39.

4. Och jag ska inte förbarma mig över hennes barn, för de *är* barn födda i hor.

5. För deras mor var en hora, hon som har fött dem har betett sig skamligt. För hon sa: Jag ska följa mina älskare som ger *mig* mitt bröd och mitt vatten, min ull och mitt lin, min olja och min dryck.

Jer. 2:25. Hes. 16:15-16. Mika 1:7.

6. Se, därför ska jag stänga din väg med törnen, och resa en mur, så att hon inte finner sina stigar.

Job 3:23. Klag. 3:7-9.

7. Och hon ska löpa efter sina älskare men inte få fatt på dem. Och hon ska söka efter dem men inte finna *dem*. Då ska hon säga: Jag ska gå tillbaka till min förste man, för då *hade* jag *det* bättre än nu.

8. För hon hade inte förstått, att det var jag, som gav henne sädeskornen, vinet och oljan och lät hennes silver och guld växa *som* de använde till Baal*.

Hes. 16:19. *Baal: kananeisk fruktbarhetsgud.

9. Därför ska jag ta tillbaka mina sädeskorn när dess tid är inne och mitt vin när stunden kommer, och ta tillbaka min ull och mitt lin, *som* hon skyler sin nakenhet med.

10. Och nu ska jag avslöja hennes skamlöshet* inför hennes älskare, och ingen ska rädda henne ur min hand.

*Alt. övers. lösaktighet.

11. Och jag ska sätta stopp för all hennes glädje, hennes fester, nymånader, sabbater och alla hennes högtider.

12. Och jag ska förstöra hennes vinstockar och fikonträd som hon sa *detta* om: De är min lön som mina älskare har gett mig. Och jag ska göra dem till en snårskog och markens djur ska äta av dem.

3 Mos. 26:22.

Ps. 80:13-14. Jes. 5:5-7, 7:23. Mika 1:7.

13. Och jag ska straffa henne för hennes baalsdagar*, då hon tände rökelse för dem och smyckade sig med sina ringar** och smycken och följde efter sina älskare och glömde mig, säger HERREN.

Ps. 106:21.

Jes. 17:10. Jer. 2:32, 7:9, 44:18.

*Baal: kananeisk fruktbarhetsgud. **näs- och örningringar.

14. Se, därför ska jag locka henne *bort* och föra henne ut i öknen och tala till hennes hjärta*.

Jes. 40:1f. Hes. 20:35f.

*KJV: tala tröstande.

15. Och där ska jag ge tillbaka hennes vingårdar och *göra* Akors dal till en hoppets port. Och där ska hon sjunga som i sin ungdoms dagar, som på den dag då hon drog upp ur Egyptens land.

2 Mos. 15:1. Jos. 7:24f. Jes. 65:10. Sak. 9:15.

16. Och det ska ske på den dagen, säger HERREN, *att* du ska kalla mig: Min älskade man, och du ska inte mer kalla mig: Min Baal! 17. För jag ska ta bort baalernas namn från hennes mun, och man ska inte mer minnas deras namn.

2 Mos. 23:13. 5 Mos. 12:3. Ps. 16:4. Sak. 13:2.

18. Och på den dagen ska jag sluta ett förbund för dem *med* djuren på marken, med fåglarna under himlen och *med* kräldjuren på jorden. Och båge och svärd och krig ska jag ta bort ur landet och låta dem bo i trygghet.

Job 2:22f. Ps. 46:10. Jes. 11:6-9, 65:25. Hes. 14:21.

Hes. 34:25-28. Mika 4:3-4.

19. Jag ska trolöva dig med mig för evigt, och jag ska trolöva dig med mig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och barmhärtighet.

Hes. 16:8. Ef. 5:25.

20. Och jag ska trolöva dig med mig i trohet, och du ska känna HERREN.

Jer. 31:34.

21. Och de ska ske på den dagen, att jag ska svara, säger HERREN, jag ska svara himlen, och den ska svara jorden, 22. och jorden ska svara säden, vinet och oljan, och de ska svara Jisreel.

23. Och jag ska plantera henne åt mig i landet och förbarma mig över Lo-Ruhama* och säga till Lo-Ammi:** Du är mitt folk, och de ska svara: *Du är min Gud.*

Hos. 1:10. Sak. 13:9. Rom. 9:25. 1 Petr. 2:10.

*Lo-Ruhama betyder: hon som inte finner förbarmande/inte älskad. **Lo-Ammi betyder: De som inte var mitt folk.

Kapitel 3

Hoseas otrogna hustru.

Då sa HERREN till mig: Gå än en gång och älska en kvinna, som trots att hon är älskad av sin vän, är en äktenskapsbryterska, så som HERREN älskar Israels folk, trots att de vänder sig till andra gudar och älskar druvkakor.

2 Mos. 32:6.

2. Så jag köpte henne till mig för femton silvermynt, och för en och en halv homer korn,*

*Hosea betalar detta för att friköpa sin fru som hade blivit en slav.

3. och jag sa till henne: Under lång tid ska du vara hos mig utan att hora*, och inte vara tillsammans med någon annan man, och så ska också jag vara mot dig.**

*Alt. övers. vara trolös; begå otrohet.

4. För Israels folk ska få vänta många dagar utan kung och utan furste och

utan offer och utan avgudabild och utan efod* och utan husgudar.

1 Mos. 31:19. 2 Krön. 15:3.

*Ett klädesplagg som användes av prästerna i det gamla Israel.

5. Därefter ska Israels folk vända om och söka HERREN, sin Gud, och David, sin kung. De ska frukta HERREN och hans godhet i kommande dagar.*

1 Mos. 49:1. 3 Mos. 26:40f. 5 Mos. 4:29. Jes. 2:2f.

Jer. 30:9, 31:6-12. Hes. 34:23f. Mika 4:1f. Sak. 8:20.

*BK 1878: med bävan fly till HERREN och till hans nåd i dagar som kommer.

Kapitel 4

Herrens anklagelser mot Israel.

Hör HERRENS ord, ni Israels folk, för HERREN går till rätta med landets invånare, för *det finns* ingen sanning, ingen barmhärtighet och ingen kunskap om Gud i landet.

Jes. 1:18, 3:13-14. Mika 6:2. Amos 5:10.

2. Svordomar, lögner, mord, stölder och äktenskapsbrott breder ut sig och det ena blodsdådet avlöser det andra.

Jer. 7:9.

3. Därför ska landet sörja, och alla som bor i det ska tyna bort, också markens djur och himlens fåglar, ja, även fiskarna i havet ska försvinna.

Jes. 24:4, 33:9. Jer. 4:25, 12:4. Sef. 1:3.

4. Men ingen ska strida eller gå till rätta med någon annan, för ditt folk är som dem som anklagar prästen.

4 Mos. 16:3f. 5 Mos. 17:12.

5. Därför ska du falla om dagen, och profeten ska också komma på fall med dig om natten, och jag ska förgöra din mor.

6. Mitt folk förgörs av bristen på kunskap. Eftersom du har avvisat kunskapen ska jag också avvisa dig från att vara en präst inför mig. Eftersom du har glömt din Guds lag ska jag också glömma dina barn.

2 Mos. 20:5. 1 Sam. 15:26. Amos 2:4.

7. Ju fler de blev, desto mer syndade de mot mig. *Därför* ska jag vända deras ära till skam.

8. De livnär sig av mitt folks syndoffer och de åtrår deras brott.

9. Men det ska det gå folk och präst lika och jag ska straffa dem för deras vägar och ge igen för deras gärningar.

Jes. 24:2. Matt. 15:14.

10. För de ska äta men inte bli mätta, de ska begå hor men inte föröka sig, för de har slutat lyssna på HERREN.

3 Mos. 26:26. Mika 6:14. Hagg. 1:6.

11. Horeri och vin och nytt vin tar bort förståndet*.

Ords. 20:1. *KJV: hjärtat.

12. Mitt folk frågar sin träbit om råd, och hämtar svar från sin stav, för horeriets ande har vilselett dem, så att de bedriver hor mot sin Gud.

Jes. 44:19. Jer. 2:27. Hos. 5:4.

13. På bergens toppar offerar de, och på höjderna tänder de rökelse, under ekar och popplar och terebinter, för deras skugga är behaglig. *Därför* ska era döttrar begå hor och era svärdöttrar ska begå äktenskapsbrott.

Jes. 57:5f. Hes. 6:13, 20:28.

14. Jag vill inte straffa era döttrar när de begår hor, inte heller era svärdöttrar när de begår äktenskapsbrott, för männen själva går iväg med prostituerade och offerar med tempelskökor. Ett folk *som* inget förstår går under.

5 Mos. 23:17.

15. Även om du bedriver horeri, o Israel, *så* låt inte Juda dra på sig skuld. Och kom inte till Gilgal och dra inte heller upp till Bet-Aven, och svär inte: HERREN lever.

5 Mos. 6:13.1 Kung. 12:29.
Hos. 9:15, 10:5. Amos 5:5, 8:14. Sef. 1:5-6.

16. För Israel är som en trilskande ko. Nu ska HERREN valla dem som lamm i det vida.

17. Efraim *är* i förbund med avgudar. Låt honom vara!

18. Deras dryck är sur *och* de har begått horeri oavbrutet. Deras härskare älskar *det* skamlösa.

19. Stormvinden ska gripa dem med sina vingar, och de ska få skämmas för sina offer.

Ps. 1:4. Sak. 5:9f.

Kapitel 5

Israel och Juda hotas med undergång.

Hör detta, ni o präster, och lyssna, **H**ni av Israels hus, och ni av kungahuset, hör på! Domen gäller er eftersom ni har varit en snara i Mispa* och ett utspänt nät på Tabor**.

1 Kung. 12:32. *betyder: utkikplats eller vaktorn.

**betyder: höjd. En bergstopp på Jisreelslättnens nordöstra hörn.

2. Upprorsmakarna har sjunkit djupt i slaktande trots att jag har tillrättaviserat dem alla.

3. Jag känner Efraim, och Israel är inte fördold för mig. För du, Efraim, har nu begått horeri och Israel är orenad!

Jer. 16:17. Amos 3:2.

4. De vill inte rätta till sina gärningar, så att de vänder om till sin Gud, för inom dem bor horeriets ande, och de känner inte HERREN.

Jer. 4:22, 9:2.

5. Men Israels stolthet syns i hans *eget* ansikte. *Därför* ska Israel och Efraim falla i sina förbrytelser. Juda ska också falla tillsammans med dem.

Hes. 23:31.

6. De ska gå med sina flockar och med sina horder att söka HERREN, men de ska inte finna *honom*. Han har dragit sig undan från dem.

Ords. 1:28.

Hes. 10:18f. Mika 3:4.

7. De har handlat svekfullt mot HERREN, för de har fött oäkta barn. Nu ska en nymåne förtära dem och deras arvedelar.

Jer. 3:20f. Hos. 2:4.

8. Blås i hornet i Gibeaa, och trumpeten

i Rama. Ropa högt efter dig *vid* Bethaven, o Benjamin!

9. Efraim ska bli ödelagd på tillrättavisningens dag. Bland Israels stammar kungör jag vad som sannerligen ska ske. Sak. 1:6.

10. Juda furstar är lika dem som flyttar gränsstenar. *Därför* ska jag utgjuta min vrede över dem som vatten.

5 Mos. 19:14, 27:17. Ords. 22:28. Mika 3:1.

11. Efraim *är* förtryckt *och* krossad av domen, eftersom han villigt har vandrat efter människobud.

1 Kung. 12:28, 16:32.

12. *Därför ska* jag *vara* som en mal för Efraim och som röta för Juda hus.

13. När Efraim såg sin sjukdom och Juda såg sina sår, då gick Efraim till Assyriern* och sände bud till kung Jareb. Men han kunde inte hela er, inte heller läka era sår.

2 Kung. 15:19, 16:7.
Hos. 10:6, 12:1. *Alt övers. Asshur.

14. För jag *ska bli* som ett lejon mot Efraim, och som ett ungt lejon mot Juda hus. Jag själv ska riva *dem* och gå iväg. Jag ska släpa bort *dem* och ingen kan rädda.

15. Jag ska återvända till min boning, tills de erkänner sina överträdelser och söker mitt ansikte. I deras nöd ska de söka mig ivrigt.

3 Mos. 26:40.
Ps. 32:5, 78:34.

Kapitel 6

Kallelse till omvändelse.

Kom, låt oss vända tillbaka till HERREN, för han har rivit oss, men han ska hela oss. Han har slagit oss, men han ska förbinda oss.

5 Mos. 32:39. 1 Sam. 2:6. Job 5:18.
Jes. 26:16. Jer. 3:22, 17:14.

2. Efter två dagar ska han göra oss

levande igen: *På den tredje dagen ska han resa upp oss och vi ska leva inför honom.

1 Sam. 2:6.

*På tredje dagen, jämför Jesu uppståndelse på tredje dagen från de döda, Matt. 16:21, 17:23. Luk. 24:46.

3. Låt oss lära känna* och sträva efter att få kunskap om HERREN. Lika visst som gryningen ska han träda fram, han ska komma till oss som regnet, som höst - och vårregnet *som vattnar* jorden.

5 Mos. 11:14. Jes. 44:3f, 55:10f, 58:8.
*KJV: Då ska vi veta om vi följer vidare.

4. Vad ska jag göra med dig, Efraim? Vad ska jag göra med dig, Juda? För er godhet* är som morgondimman, som morgondaggen, som försvinner.

Hos. 13:3. *Alt. övers. kärlek.

5. *Därför* har jag *gett* hugg genom profeterna. Jag har dödat dem med min muns ord. Och dina domar *är som* ljuset *som* går ut.

Jes. 11:4, 49:2.
Jer. 5:14. Hebr. 4:12.

6. För jag har behag *till* barmhärtighet och inte *till* offer, och *till* kunskapen om Gud mer än *till* brännoffer.

1 Sam. 15:22. Ps. 50:13f. Jes. 1:11.
Mika 6:8. Matt. 9:13, 12:7.

7. Men de har överträtt förbundet, liksom Adam*, där har de handlat svekfullt mot mig.

1 Mos. 3:6. Rom. 5:12.
*KJV: människor. Alt. övers. mänskligheten.

8. Gilead *är* en stad av ogärningsmän, *och är* nedsmutsad av blod.

9. Likt en skara rövare som ligger i försåt för människor, dräper prästhopen på vägen till Shekem*, för de begår skamliga brott.

Jos. 20:7.
*KJV: med samtycke. Shekem betyder: skuldra, rygg.
Staden Shekem var en stad dit människor kunde fly.

10. I Israels hus har jag sett förfärliga ting. Där begår Efraim hor, *och där* orenar sig Israel.

1 Kung. 12:28f.
2 Kung. 17:7f. Jer. 18:13, 23:14.

11. Också för dig, o Juda, är en skördetid bestämd, när jag för tillbaka

mitt folk från fångenskapen.

5 Mos. 30:3. Jer. 33:26, 51:33.
Hes. 16:53, 39:25. Joel 3:1. Gal. 6:7.

Kapitel 7

Efraims och Samarias ondska.

När jag skulle ha helat Israel, då Nupptäcktes Efraims förbrytelser och Samariens ondska. För de handlar svekfullt, och tjuvar bryter sig in, och där ute härjar rövarband.

2. I sina hjärtan tänker de inte på att jag kommer ihåg all deras ondska. Nu är de omringade av sina gärningar, de är inför mitt ansikte. Hos. 9:9.

3. Med sin ondska gläder de kungen, och med sina lögner furstarna.

4. Alla är de äktenskapsförbrytare. De liknar en glödande ugn som bagaren slutat elda från det *han* blandat degen tills den har jäst.

5. På vår kungs dag, har furstarna gjort *honom* fyllsjuk med flaskor av vin. Han räckte ut sin hand tillsammans med lycklare. Ords. 20:1. Jes. 5:11. Hab. 2:15.

6. För de har förberett sina hjärtan som en ugn. Medan de ligger på lur sover deras bagare hela natten. På morgonen brinner det som en eldsflamma.

7. Alla är de heta som en ugn, de förtär sina domare. Alla deras kungar har fallit, *det finns* ingen bland dem som åkallar mig. Ps. 14:4. Jes. 64:7. Sef. 1:6.

8. Efraim beblandar sig med andra folk. Efraim är *som* en brödkaka, som inte har vänts. Ps. 106:35.

9. Främlingar har förtärt hans kraft, men han märker *det* inte. Trots att han fått gråa hår här och där, märker han det inte.

10. Och Israels högmod vittnar mot honom*, men de vänder inte tillbaka inte till HERREN, deras Gud, inte heller söker de honom i allt detta.

Hos. 5:5. Amos 4:6. Hagg. 2:17. Rom. 3:11.
*KJV: inför hans ansikte.

11. Och Efraim är som en naiv duva, utan vett*. De kallar på Egypten, de går till Assyrien.** 2 Kung. 15:19, 16:7.

2 Kung. 17:4f. Hos. 5:13, 8:9, 12:1.
*KJV: hjärta. **Alt. övers. Asshur

12. När de går, ska jag kasta mitt nät över dem. Jag ska dra ner dem som fåglar ur skyn. Jag ska straffa dem så som deras församling har hört om.

3 Mos. 26:14f. 2 Kung. 17:4f. Hes. 12:13, 17:20, 32:3.

13. Ve över dem! För de har flytt från mig. Fördärv över dem, för de har gjort uppror mot mig! Trots att jag har befriat dem har de ändå talat lögner mot mig. 5 Mos. 15:15.

14. De har inte ropat till mig av hjärtat, utan tjuter på sina bäddar. De samlar sig för säd och vins *skull och* de gör uppror mot mig. Ps. 14:4.

15. Trots att det var jag som lade förband* och stärkte deras armar, så har de ändå ont i sinnet mot mig. *Alt. övers. undervisade, fostrade.

16. De återvänder *men* inte till den Högste. De är som en opålitlig båge. Deras furstar ska falla för svärd, för deras hätska tungors skull. I Egyptens land *ska* de *bli* hånade för detta.

Ps. 73:8-9, 78:57. Kol. 3:1.

Kapitel 8

Israels avfall.

Sätt en basun för din mun! Som en Sörn ska han *komma* mot HERRENS hus, eftersom de har överträtt mitt förbund och förbrutit sig mot min lag.

5 Mos. 28:49. Jes. 58:1. Jer. 4:13.
Jer. 48:40, 49:22. Hes. 17:3. Hab. 1:8.

2. Israel ska ropa till mig, min Gud vi känner dig!

3. Israel har förkastat *det* goda. Fienden ska jaga honom.

4. De valde kungar som inte var från mig, och tillsatte furstar som jag inte känns vid. Av sitt silver och sitt guld har de gjort sig avgudabilder till sin egen undergång.

5 Mos. 4:25f, 8:19, 11:16f, 30:17. Hos. 2:8.

5. Din kalv har kastat av dig O Samaria. Min vrede är upptänd mot dem, hur länge ska de vara oförmögna till renhet?

1 Kung. 12:28f. Jer. 13:27.

6. Ty från Israel har den *kommit*, och en konstarbetare har gjort den, därför är den inte Gud. För Samarias kalv* ska krossas i bitar.

2 Mos. 32:20.

*Avgudabilden var en staty av en kalv.
7. Eftersom de så vind, ska de skörda storm. Den har ingen stjälk, deras gröda ska inte ge föda, och ger den någon, slukas den av främlingar.

5 Mos. 28:33. Jes. 65:22. Jer. 12:13.

Mika 6:15. Hagg. 1:6. Gal. 6:7.

8. Israel blir uppslukad. De aktas nu bland hednafolken som ett käril till ingen glädje.

9. För de har dragit till Assyrien *likt* en ensam vildåsna *som vandrar* för sig själv. Efraim har köpt sig älskare.

Job 39:8f.

10. Ja, även om de köpslår bland hednafolken, ska jag nu församla dem. Och de ska sörja lite under bördan från furstarnas kung.

11. Eftersom Efraim har gjort många altaren till att synda, ska altaren vara till synd för honom.

12. Jag har skrivit mycket i mina lagar för honom, *men* ändå har det betraktas som något främmande*

*BK 1878: Om jag än skrev min lag tusen gånger för honom, blev den ändå aktad som något främmande.

13. De offrar kött *som* slaktoffer av mina offergåvor, och *de* äter det, men HERREN tar inte emot dem. Nu ska han komma ihåg deras ondska och straffa deras synder. De ska återvända till Egypten.

Ords. 15:8, 21:27. Jes. 1:11.

Jes. 66:3. Jer. 14:10. Amos 5:22.

14. För Israel har glömt bort sin Skapare och byggt tempel, och Juda har låtit de befästa städerna bli fler. Men jag ska sända en eld över hans städer och den ska förtära dess fästningar.

Jer. 17:27. Hes. 20:47.

Amos 5:6. Rom. 1:25.

Kapitel 9

Straff för Israels synder.

Gläd dig inte, o du Israel, med jubel som *andra* folk, för du har i horeri vänt dig bort från din Gud. Du har älskat horlön på varje tröskplats.

Ps. 73:27. Hes. 20:30.

2. Sädesloggen och vinpressen ska inte föda dem, och det nya vinet ska ta slut för dem.

Joel 1:3-7. Amos 5:11. Sef. 1:13.

3. De ska inte bo kvar i HERRENS land, och Efraim ska vända tillbaka till Egypten, och i Assyrien ska de äta *det som är* orent.

5 Mos. 28:68.

2 Kung. 25:26. Hes. 4:13. Dan. 1:8.

4. De ska inte offra vin *som drickoffer* åt HERREN, inte heller ska de behaga honom. Deras slaktoffer *ska bli* till sorgebröd för dem. Alla som äter av det ska bli orena, för deras bröd, *som är* för deras själar, ska inte komma in i HERRENS hus.

5 Mos. 26:14. Jer. 16:7.

5. Vad ska ni göra på högtidsdagen och på HERRENS högtidsdag?
6. För se, de har lämnat *platsen* på grund av förstörelsen. Egypten ska samla ihop dem och Memfis ska

begrava dem. Deras silverskatter* blir övervuxna av tistlar *och törne ska växa* i deras tält. Jes. 32:13, 34:13. Jer. 42:16f.

*KJV: Deras vackra platser för silver.

7. Straffets dagar har kommit, vedergällningens dagar har kommit. Israel ska erfara *det*. profeten *är* en dåre, andens man *är* galen, för din stora synds skull och för dit stora hat.

Mika 3:7.

8. Efraims väktare *var* hos min Gud, *men* profeten är en fågelfångares snara på alla sina vägar *och* hat är i hans Guds hus. 2 Mos. 20:3. Hes. 3:17. Hos. 5:1.

9. De är djupt fördärvade, som i Gibeas dagar. *Därför* ska han komma ihåg deras ondska, han ska straffa deras synder.

Dom. 19:15f, 20:13.

10. Jag fann Israel som druvor i öknen. Jag såg era fäder som den första frukten på fikonträdet. *Men* de gick till Baal-Peor* och invigde sig åt *den* skammen och blev lika avskyvärda som den de älskade.

4 Mos. 25:3.

Ps. 106:28. Jer. 3:24, 11:13.

*Moabitisk avgud – 4 Mos 31:16.

11. När *det gäller* Efraim *så* ska deras härlighet flyga bort som en fågel, inget barnafödande, ingen graviditet, ingen befruktning.

12. Och även om de uppfostrar barn, ska jag ta dem ifrån dem, *så att* ingen *blir* kvar. Ja ve också över dem när jag lämnar dem!

13. Efraim, är som jag såg Tyrus, planterad på en behaglig plats. Men Efraim ska få föra ut sina söner till den som slår ihjäl.

Hes. 27:3.

14. Ge dem, HERRE! Vad ska du ge dem? Ge dem ett moderliv med missfall och förtorkade bröst!

15. All deras ondska *finns* i Gilgal, för där hatade jag dem. För deras onda

gärningars skull ska jag driva ut dem ur mitt hus. Jag vill inte älska dem mer. Alla deras furstar *är* upprorsmän.

Jes. 1:23. Hos. 4:15, 12:11.

16. Efraim är slagen, deras rot förtorkad, de ska inte bära någon frukt. Ja, även om de föder *barn*, ska jag ändå döda deras älskade livsfrukt.*

Jona 4:7.

*Alt övers. frukten av deras livmoder.

17. Min Gud ska förkasta dem, för de har inte lyssnat till honom, och de ska vandra *omkring* bland folken.

5 Mos. 28:65.

Kapitel 10

Israels synder och fångenskap.

Israel är ett frodigt vinträd som bär frukt åt sig själv. Ju mera frukt han bär, desto fler offeraltaren bygger han, ju bättre det går hans land, desto finare bildstoder gör han.

Ps. 80:9.

Hos. 8:11, 12:11.

2. Deras hjärta är delat. Nu får de sona sin skuld. Han ska bryta sönder deras altaren, *och* förstöra deras bildstoder.

2 Kung. 17:6f.

3. För nu ska de få säga: Vi har ingen kung, eftersom vi inte har fruktat HERREN. Vad skulle då en kung kunna göra för oss?

4. De talar *tomma* ord, de svär falskt när de sluter förbund, och så skjuter domen upp som en giftig planta ur åkerns fåror.

Amos 5:7, 6:12.

5. Samariens invånare ska frukta på grund av kalven i Bet-Aven*. För folket ska sörja över den såväl som avgudaprästerna *som* gladde sig över dess prakt, eftersom den har förts bort från dem.

2 Kung. 23:5. Hos. 8:5-6.

*Bet-Aven betyder syndens eller ondskans hus, se 1 Kung. 12:32-33.

6. Även den ska föras till Assyrien, som en gåva till kung Jareb. Skam ska Efraim få, och Israel får skämmas för sin plan.

Hos. 5:9f.

7. Samaria *med dess* kung är försvunnen som skummet på vattnets yta.

8. Och offerhöjderna i Aven* ska också förstöras, *de var* Israels synd. Törne och tistel ska växa på deras altaren, och de ska säga till bergen: Dölj oss! och till höjderna: Fall över oss!

Jes. 2:19. Luk. 23:30. Upp. 6:15f.

*Avgudahelgedomarna i Betel.

9. O Israel, du har syndat ända från Gibeas dagar. Där stod de. Striden i Gibeat mot orättfärdighetens barn intog dem inte.

Dom. 19:22f, 20:9f.

1 Sam. 8:6f, 15:34f. Hos. 9:9, 13:10f.

10. *Det är* min önskan att straffa dem. Folken ska samlas mot dem, när jag binder dem vid deras dubbla synd.*

*KJV: dubbla fåror.

11. Efraim *är* en kviga, van och villig att tröska. Jag ska lägga sele på hennes vackra hals. Jag ska spänna Efraim för vagn, Juda ska plöja, Jakob ska harva.

5 Mos. 25:4. 1 Kor. 9:9.

12. Så åt er i rättfärdighet, skörda barmhärtighet, bryt er ny mark. För *det är* tid att söka HERREN, till dess att han kommer och låter rättfärdighet regna över er.

Ords. 11:18, 22:8.

Jes. 45:8, 55:6. Jer. 4:3.

13. Ni har plöjt ondska, ni har skördat orättfärdighet. Ni har ätit lögnens frukt, för du har förlitat dig på din väg, på mängden av dina hjältar.

Job 4:8.

14. Därför ska ett stridslarm höras bland ditt folk, och alla dina fästningar ska förstöras, som när Salman förstörde Bet-Arbel på stridens dag,

då modern blev krossad jämte barnen. 15. Så ska Betel göra med er på grund av er stora ondskas skull. Vid morgongryningen ska Israels kung bli fullständigt utplånad.

2 Kung. 17:6f.

Kapitel 11

Guds hjärtelag. Israels ondska.

Då Israel var ung*, hade jag honom kär, och från Egypten kallade jag min son.**

2 Mos. 3:8, 4:22f. Mika 5:2f.

Matt. 2:15.*KJV: barn. **Kristusprofetia, se Matt. 2:15.

2. *Men* ju mer *jag* kallade dem, desto mer gick de bort. De offrade åt Baalerna, och tände rökelse åt utskurna bildstoder.

3. Och *det var* jag som lärde Efraim att gå, och *som* höll honom i armarna, men de förstod inte att det var jag, som helade dem.

2 Mos. 13:21, 19:4.

5 Mos. 1:31, 32:10-12. Jes. 63:9.

4. Med mänskliga band drog jag dem, med kärlekens linor, och jag lättade oket över deras käkar och gav dem mat.

5. De ska inte vända tillbaka till Egyptens land, men Assyrien* ska bli deras kung, eftersom de vägrade att vända tillbaka.

*KJV: Assur.

6. Svärdet ska svingas mot deras städer och det ska förtära deras grenar och uppsluka *dem* på grund av deras egna planer.

7. Mitt folk har föresatt sig att avfalla från mig, och fastän de kallar dem till den Allra högste, så är det ingen som vill upphöja *honom*.

Jer. 8:5.

8. Hur skulle jag kunna överge dig, Efraim? Kan jag väl lämna dig Israel? Hur skulle jag kunna göra *med* dig som *med* Adma och låta det gå *med* dig som Seboim?* Mitt hjärta vänder

sig i mig, mitt medlidande väcks upp.

¹ Mos. 19:24f. ⁵ Mos. 29:23. Jer. 31:20. Amos 4:11.

**Adma och Seboim var städer som förstördes av eld från himlen tillsammans med Sodom och Gomorra.*

9. Jag vill inte verkställa min brinnande vrede, *och* jag ska inte vända tillbaka för att förgöra Efraim, för jag är Gud och inte en människa. Helig är jag mitt ibland er, och med vrede* vill jag inte komma.

⁴ Mos. 23:19. ¹ Sam. 15:29.

Hes. 18:23, 33:11. Mika 7:18-20.

**KJV: jag ska inte komma in i staden.*

10. De ska vandra efter HERREN. Han ska ryta som ett lejon, *och* när han ryter ska hans barn komma med bävan västerifrån.

Joel 3:16. Amos 1:2.

11. De ska bäva som en fågel från Egypten, och som en duva från Assyriens* land, och jag ska låta dem bo i sina hus, säger HERREN.

**Alt. övers. Assur.*

12. Efraim har omringat mig med lögn, och Israels hus med svek, men Juda regerar ännu med Gud och är trofast mot de heliga.

² Kung. 18:4-7.

Kapitel 12

Guds vrede över Juda och Efraims synd.

Efter östanvinden, för var dag ökar han lögn och våld och de sluter förbund med assyrierna, och olja fraktas till Egypten.

Jes. 57:9.

Hos. 5:13, 7:11.

2. HERREN ska också gå till rätta med Juda och straffa Jakob för hans levnadssätt *och* vedergälla honom för vad han har gjort.

3. I moderlivet höll han sin bror i hälen, och i sin mandomskraft kämpade han med Gud.

¹ Mos. 25:26, 32:24f.

4. Ja han kämpade* med ängeln och

vann, han grät och bad till honom. I Betel fann han honom, och där talade han med oss,

¹ Mos. 28:19, 35:7.

**KJV: han hade makt över ängeln.*

5. nämligen HERREN, härskarorna Gud, HERREN är hans minnesvärda* *namn*.

² Mos. 3:14. Ps. 83:19. Jes. 42:8.

**KJV: hans äminnelse*

6. Därför vänd tillbaka till din Gud, håll fast vid barmhärtighet och rätt och vänta ständigt på din Gud.

Ps. 37:3-7, 62:9. Joel 2:12-13. Sak. 7:9.

7. *Han är* en köpman *med* en falsk våg i sin hand, han älskar att förtrycka.

8. Och Efraim sa: Jag har blivit rik och har skaffat mig en förmögenhet, men i allt mitt arbete ska de inte finna mig skyldig till något som kan räknas som synd.

Upp. 3:17.

9. Men jag *som är* HERREN din Gud alltsedan Egyptens land, ska likväl låta dig bo i tält igen, som vid *era* högtidsdagar.

Hos. 13:4.

10. Och jag har talat genom profeterna, och jag har visat dem många syner och framställt liknelser genom profeterna.

Hebr. 1:1

11. *Finns det* syndaskuld i Gilead? De är sannerligen tomhet. De offerar tjuvar i Gilead, ja, deras altaren är som stenrosen i åkrarnas fåror.

12. Jakob flydde till Arams land*, och Israel tjänade för en hustru, ja, för en hustru vaktade han *får*.

¹ Mos. 27:43.

¹ Mos. 28:5, 29:20f. **KJV: Syrien.*

13. Sedan förde HERREN Israel upp från Egypten genom en profet, och genom en profet blev han bevarad.

² Mos. 3:10, 14:26f. Ps. 77:21. Jes. 63:11-14.

14. Efraim har retat *honom* till bitter vrede, därför ska han lägga på honom hans blodskuld, och hans hån ska hans Herre vända tillbaka mot honom själv.

Jes. 65:6f.

Kapitel 13

Efraims avgudadyrkan och straff.

När Efraim talade bävande *man*. Han upphöjde sig själv i Israel, men när han försyndade sig genom Baal dog han. 1 Kung. 16:31f.

2. Och nu syndar de mer och mer och har gjutit åt sig avgudabilder av sitt silver, avgudar efter sitt förstånd, alltsammans är gjort av hantverkare. Om dem säger de: Låt människorna som offerar kyssa kalvarna. 1 Kung. 19:18. 2 Kung. 17:16. Jes. 46:6. Hos. 2:8, 8:4.

3. Därför ska de bli som morgonskyn och som den tidiga dagen som försvinner, och som agnarna *som* blåser bort från tröskplatsen, och som röken från skorstenen. Ps. 1:4, 68:2. Jes. 17:13. Dan. 2:35.

4. Men ändå *är* jag HERREN, din Gud ända sedan Egyptens land och du ska inte känna någon annan gud än mig, för *det finns* ingen annan frälsare än jag. 2 Mos. 20:2-3. 5 Mos. 5:6-7. 2 Sam. 22:32. Ps. 18:32. Jes. 43:11, 45:18. Hos. 12:9. 1 Kor. 8:4.

5. Jag tog hand om dig i öknen, i landet med stor torka. 5 Mos. 8:15, 32:10f.

6. Såsom deras bete var, så blev de mätta. De blev mätta och upphöjde sig själva i sina hjärtan, därför har de glömt mig. 5 Mos. 8:11f, 31:20. 5 mos. 32:15. Jer. 18:15.

7. Därför ska jag bli som ett lejon för dem, som en leopard vid vägen ska jag lura på *dem*. Jer. 5:6. Klag. 3:10f. Hos. 5:14.

8. Jag kommer emot dem som en björninna *som har förlorat sina ungar*, och ska riva sönder det som omger deras hjärtan och där ska jag sluka dem som ett lejon. Vilddjur ska slita sönder dem. 2 Sam. 17:8. Ords. 17:12. Jer. 5:6.

9. O Israel, du har förstört dig själv, men hos mig *finns* din hjälp. Jes. 3:9. Jer. 2:17, 25:7.

10. Var *är* nu din kung, han som skulle rädda dig i alla dina städer?* Och var är dina domare, om vilka du sa: Ge mig en kung och furstar? 1 Sam. 8:5f.

**KJV: Jag vill vara din kung: var i alla dina städer finns det någon annan som kan rädda dig?*

11. Jag gav dig en kung i min vrede, och jag tog *honom* bort i min vrede. 1 Sam. 8:7f.

12. Efraims skuld är sammanbunden och hans synd är i förvar. 5 Mos. 32:34f. Job 14:17.

13. En barnaföderskas våndor ska komma över honom. Han *är* en ovis son, för han kan inte invänta tiden för sönerna att bryta fram ur moderlivet.* 2 Kung. 19:3. Ps. 48:7. Jes. 13:8. Jes. 37:3. Jer. 30:6. Mika 4:9f. **Alt. övers. han kommer inte fram ur moderlivet när tiden är inne.*

14. Jag ska friköpa dem från döden. Jag ska återlösa dem från döden. O död var* är dina plågor, o dödsrike var* är din ödeläggelse? *Änger* ska vara dolt för mina ögon. 4 Mos. 23:19. 1 Sam. 15:29. Jes. 25:8.1 Kor. 15:52-57. 2 Tim. 1:10. Hebr. 2:14. **KJV: jag ska vara.*

15. Även om han bland *sina* bröder är fruktsam, ska en östanvind komma, HERRENS vind ska blåsa från öknen. Hans brunn ska torka ut, och hans källa ska förtorka. Man ska plundra skattkammaren på alla dyrbara föremål. Hes. 19:12.

Kapitel 14

Kallelse till omvändelse.

Samaria ska bli öde för att hon har gjort uppror mot sin Gud. De ska falla för svärd, deras späda barn ska krossas och deras havande kvinnor

- sprättas upp. 2 Kung. 15:16. Amos 1:13.
2. Vänd om, o Israel, till HERREN, din Gud, för genom din ondska har du fallit. Joel 2:12. Sak. 1:3f. Mal. 3:7.
3. Ta till er orden och vänd tillbaka till HERREN. Säg till honom: Ta bort all vår syndaskuld och ta nådigt emot oss, så vill vi med våra läppar offra tackoffer. Ps. 51:19, 119:108. Mika 7:18f. Hebr. 13:15.
4. Assur kan inte rädda oss, på hästar vill vi inte rida, *och* vi vill inte mer säga till våra händers verk: *ni är* våra gudar. För det är hos dig den faderlöse finner barmhärtighet. Ps. 10:14f. Ps. 68:6, 146:9. Jes. 10:20.
5. Jag vill hela dem från deras avfall, jag ska älska dem fritt*, för min vrede har vänt sig från dem. Jes. 53:5. Jer. 31:20. *Alt. övers. generöst.
6. Jag ska bli som dagg för Israel, han ska blomstra som en lilja och skjuta rötter som Libanon.

7. Hans grenar ska breda ut sig, och hans skönhet ska bli som olivträdet, och hans doft som Libanons.

Ps. 52:10. Höga V. 4:11. Hes. 17:23.

8. De som bor i hans skugga ska återvända. De ska få nytt liv *som* sädeskornet och blomstra som vinträdet, och dess doft *ska vara* som Libanons vin. Ps. 91:1. Höga V. 2:3. Jes. 4:6.

9. Efraim *ska säga*: vad har jag mer att göra med avgudar? Jag har hört och iakttagit honom. Jag *är* såsom en grönskande cypress, hos mig finner du din frukt.

10. Vem är vis så att han förstår detta, förständig så att han inser detta? För HERRENS vägar *är* rätta, och de rättfärdiga ska vandra på dem, men överträdarna ska komma på fall där.

5 Mos. 10:12. Ps. 25:9f, 107:43. Jes. 8:14. Sef. 3:5.